

A Szozuz T-4 útja a kozmikus öt éves terv első állomása

Kis Csaba, az MTI tudósítója jelenti:

MOSZKVA. Csaknem reggel hét óráig tartott az új szovjet űrexpedíció első „munkaéjszakája” a világűrben. Mivel a rajtra késő este, moszkvai idő szerint 22 órákor került sor, az űrhajósoknak át kellett dolgozniuk az éjszakát, s csak a szükséges ellenőrzések, az első pályamódosítások után térhetek pihenőre.

Vlagyimir Kovaljonok és Viktor Szavinih rajta a megszokott módon ment végbe. A két űrhajós délután kezdte meg a felkészülést, átesett az utolsó orvosi vizsgálaton, s két és fél órával a rajt időpontja előtt jelentette a hordozórakéta előtt az állami bizottság elnökének, hogy készen áll feladata elvégzésére. A látványos éjszakai indítás után — Bajkonurban éjfél volt, amikor a rakéta a magasba emelkedett — jól lehetett követni az űrhajó útját, az első fokozat leválasztását. A hordozórakéta harmadik fokozatának leválasztása után végezték el az űrhajósok a szükséges ellenőrzéseket, majd a földi irányítók központtól engedélyt kaptak arra, hogy felnyissák az összekötő ajtót, és levehessék a védőöltözéket, a szkafandert. A két űrhajós első kozmikus étkezése már a nagyobb befogadóképességű orbitális egységben volt. Kovaljonok és Szavinih elvégezte az első pályamódosításokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy űrhajójuk a megadott időben csatlakozzék az űrállomáshoz.

Pénteken délután már az űrállomással való találkozáshoz készült az új szovjet űrexpedíció két tagja, Vlagyimir Kovaljonok és Viktor Szavinih. A Szozuz-T-4 űrhajó személyzete a munkával töltött éjszaka után a kora délutáni órákig pihent, majd megkezdte a szükséges műveleteket: a pálya újabb módosítását, a berendezések ellenőrzését. Az űrhajó az utolsó szakaszban önműködő irányítással közelíti meg az űrállomást, ezután még több óráig ellenőrzés következik, amíg a személyzet átszállhat a jelenleg még automatikus

A Szozuz T-4 legénysége: Vlagyimir Kovaljonok ezredes, parancsnok (balra) és Viktor Szavinih fedélzeti mérnök (felülről — TASZSZ — MTI — KS)

üzemmódban működő Szaljut-6-ba.

A Szozuz-T-4 nagy mennyiségű műszert és felszerelést vitt magával. Mint ismeretes, az új űrhajó három személyes, most azonban — az űrállomáson végzendő munkának megfelelően — csak ketten indultak vele útnak. Kovaljonok és Szavinih így a szokásosnál nagyobb mennyiségű filmet, fotóanyagot, műszert és egyéb felszerelést vihettek magával az űrlaboratóriumba.

Vlagyimir Salátov altábornagy, az űrhajós egység parancsnoka a bajkonuri sajtóértekezleten elmondta, hogy Kovaljonok és Szavinih útja az új öt éves „kozmosz terv” első állomása. A szovjet űrhajózás már az előző öt éves tervidőszakban is igen eredményesen szolgált a tudomány fejlesztésének és a népgazdasági feladatok megoldásának tervét. Az újabb öt éves időszakban még inkább megnő jelentősége a gazdasági természetű kutatá-

sokban, amelyeket az eddigi tapasztalatok felhasználásával még hatékonyabban lehet majd végezni az űrállomáson.

Az NSZK új nagykövete

Losonczy Pál, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke pénteken fogadta Norman Dencker rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet, a Német Szövetségi Köztársaság új magyarországi nagykövét, aki átadta megbízólevelét.

A megbízólevelét átadásánál jelen volt Szarka Károly külügyminiszter-helyettes. (MTI)

Huzavona a damaszkuszi repülőtéren

A péntekre virradó éjszaka ismét tárgyalta a pakisztáni repülőgépen tartózkodó három fegyveres gépelőterítővel Pakisztán szíriai nagykövete, és tisztázta a nem sokkal korábban létrejött megállapodás néhány részletét velük. A gépen tartózkodó 102 tüz kiszabadulásának időpontja azonban még mindig nem ismeretes.

A pakisztáni nagykövet hajnalban kiterő válaszokat adott a foglyok és a tüzök kicserélésének időpontját firtató kérdésekre.

Közölte, hogy a gépelőterítők 50 ezer dollárt kapnak, s Líbiába készülnek.

A Boeing turistaosztályán összehúszolt 102 tüz grönnyongással fogadta a megállapodás híreit, s a gépen első ízben kapcsolhatták be a lámpákat.

A rekordhosszúságú fogás idején többen rendkívüli lelkierejű lettek tanúságot. Egy asszony nem hagyta el a repülőgépet — bár a terroristák elengedték —, mert fiával akart maradni. Mások gitározottak, így próbálták enyhíteni a feszültséget. Nem ismeretes, hogy a három amerikai tudta-e, hogy először őket akarták kivégezni. A tüzök fizikailag is szánandó állapotban lehetnek: borotválkozásra, mosdásra 12 napja nem volt módjuk, ruhát sem válthattak.

Pakisztánban közben olyan híreket terjesztenek, hogy az 55 politikai fogoly közül többen „nem akarnak Damaszkuszba utazni”, másrészt a pakisztáni hatóságok állítják, „nem találnak” hat foglyot. A 12 napja tartó gép-

Marjai József befejezte finnországi látogatását

Marjai József miniszterelnök-helyettes pénteken megbeszélést folytatott Ulf Sundqvisttal, Finnország ipari és kereskedelmi miniszterével.

Délután Marjai József Finnország második legnagyobb városába, Tamperébe utazott, ahol a város, valamint a nagy ipari központ néhány gazdasági és pénzügyi vezetőjével találkozott.

Marjai József pénteken este Tamperéből hazautazott Budapestre. A repülőtéren dr. Matusek Tivadar, hazánk helsinki nagykövete búcsúztatta.

Czinege Lajos fogadta Vladimir Remek űrhajóst

A csehszlovák kulturális delegáció tagjaként hazánkban tartózkodó Vladimir Remek alezredes, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság űrhajósát pénteken a Honvédelmi Minisztériumban fogadta Czinege Lajos hadserégtábornok, honvédelmi miniszter. A baráti találkozóhoz vett Václav Moravec, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság budapesti nagykövete. Jelen voltak Farkas Bertalan és Magyar Béla űrhajósok.

A NATO külügyminiszteri tanácsa Brezsnjev javaslatáról

A NATO észak-atlanti tanácsa, amely a szervezethez akkreditált nagykövekből áll, Leonid Brezsnjevnek, az SZKP XXVI. kongresszusán elhangzott javaslatáról és a nyugati állam- és kormányfőkhöz intézett leveleiről tanácskozik.

A NATO brüsszeli főhadiszállásáról származó érte-

Józanabb hangok

Jimmy Cartert, Reagan elődjét okkal ostromozták szélsőséges döntéseiről. Úgy látszik, a Fehér Ház falai újabban tilkos kört terjesztenek. A szélsőségesség bacluisai Reagan elnököt is megfertőzték, holott ő azelőtt éppen határozottságát, következetességét igyekezett bizonygatni választói előtt.

Salvador ügyében ugyanis figyelemre méltó párfordulás tanú lehetünk. Ugyanaz az amerikai kormányzat, amely napokkal ezelőtt még „nemzetközi válsággá” duzzasztotta a közép-amerikai országban folyó harcot, és Salvador „a nemzetközi terrorizmus elleni küzdelem frontvonalának” igyekezett feltüntetni, nos, ugyanaz a hivatalos Washington most takarodót fúj. Persze nyomban bűnbakot is állít: a sajtót marasztalja el, mert — úgymond — felfújta a salvadori eseményeket. A „salvadori sztori” — így fogalmazott az amerikai külügyminisztérium egyik magas rangú tisztviselője — ötször akkora sajtót kapott, mint amekkora valójában.

Nocsak! Józanabb hangok Washingtonból? Úgy látszik. De aligha véletlenül. Tudniillik a mostanában Amerikában járt nyugat-európai politikusok — a brit kormányfő, az olasz, a francia és a nyugatnémet külügyminiszter — más-más hangnemből ugyan, de egyértelműen tudtára adták Reagannek és Haignek, hogy semmiféle támogatásra nem számíthatnak egy véres népi rendszer fenntartásához. Trudeauval együtt azt sem rejtették véka alá, hogy számukra Salvadorban a politikai megoldás lenne a célra vezető, annál is inkább, mert a hazafiak sorában a Szocialista Internacionáléhoz tartozó szociáldemokraták is küzdenek a junta ellen.

Vitathatatlan, hogy az amerikai irányváltáshoz a szocialista országok, elsősorban a Szovjetunió rendkívül higgadt magatartása is hozzájárult. Hiába illették vádakkal a szovjet vezetést és néhány más szocialista ország állítólagos szerepét, a provokatív kijelentések eredménytelenek maradtak.

Persze illúzió lenne azt hinni, hogy az Egyesült Államok most már lemondott a salvadori junta támogatásáról, s végleg elvetette a katonai beavatkozás gondolatát. Erről nincs szó. Változatlanul érkeznek Salvadorba az amerikai fegyverek. A helikopterek, a hajók és a „kiképzők” száma nő. Mentegetőzéseként a külügyi szóvivő ennyit tudott mondani: a Salvadori szánt katonai támogatás 25 millió dollárral történt növelése után is a teljes ségely mindössze egy százaléka az amerikai katonai segélyprogramjának.

Egy tapasztalattal tehát ismét gazdagabb a világ. A Salvadorral kapcsolatos amerikai kampány összeomlott, mert hamis vádakra, légyárakra épült. Tanulságait nyilván az USA sajtója is levonja, ha másért nem, azért, hogy tekintélyét a közvélemény előtt megvédje.

Gyapay Dénes

Ellátási gondok Lengyelországban

Varsó (PAP). Az év első két hónapjában tovább mélyültek Lengyelországban a lakosság ellátásában tapasztalható nehézségek — jelentette pénteken a PAP lengyel hírügynökség.

Növekszik a szakadék az árúkészletek és a lakossági pénzügyvédelmek között. Januárban és februárban 222 milliárd zloty értékben került áru az üzletekbe. Ez 3,6 milliárddal több, mint az elmúlt év azonos időszakában, de még így is messze elmarad a tervezett szinttől.

Ugyanebben az időszakban a lakossági vásárlóerő 12,5 százalékkal növekedett. Az év elejétől kezdve az árúkészletek 7,5 milliárd zlotyval csökkentek. Különösen az iparcikkek polcai ürültek ki. Valamivel jobb a helyzet az élelmiszer-ellátásban. Az elmúlt két hónapban az élelmiszerkészletek értéke 0,8 milliárd zlotyval növekedett.

A Glos Pracy című lengyel szakszervezeti lap pénteki cikke megállapítja: az ország belső piacának ellátása jelentős mértékben a külfölddel, elsősorban a KGST-tagállamokkal folytatott árucserétől, a behozatal mértékétől, szerkezetétől fog függni.

Lengyelország az idén is több szocialista országgal írt már alá árucseremegállapodást. Ezekben a partnerek figyelembe vették a lengyel piac legégetőbb szükségleteit — hangsúlyozza a lap. A Szovjetunió, Csehszlovákia, az NDK, Bulgária és Magyarország mindenképp a lengyel hiányciklikban szereplő iparcikkek exportját növelték, emellett sok olyan árut szállítanak, amely a mezőgazdasági termeléshez szükséges, és fokozták az élelmiszerexportot is.

Mindez azt tanúsítja, hogy a szocialista partnerek megértik Lengyelország helyzetét, annál is inkább, mivel a viztszállításoknál Lengyelországnak korlátozottak a lehetőségei. Sok áruféleség termelése visszaesett, a hiánycikkek egyre növekvő köre az országot a kivitel csökkentésére kényszeríti.

A Szovjetunió például a korábbi időszak évi 9,5 millió tonnás lengyel kőszénzállítása helyett az idén csak 5,5 millió tonnára számíthat. Összességében a Szovjetunióba irányuló lengyel export értéke 15 milliárd zlotyval lesz kisebb. Hasonlóan alakul a forgalom a szocialista közösség többi országával.

A Glos Pracy hangsúlyozza: ennek ellenére minden szocialista ország megértést tanúsít, és segítséget nyújt Lengyelországnak. Ez nemcsak az áruszállításokban nyilvánul meg, hanem hitelnyújtásban is. Ezek a hitelek és áruk enyhítik a lengyelországi ellátási hiányokat — állapítja meg végeztül a lengyel lap cikke.

99 Ke

A debreceni Lában egy földszteremben gyűlekberek, hogy me109-es körzet maJónis Istvánnána lóját. Március, óra van, az isk jól kivehető a Mester—Hajó u tizemeletes ház. Ez a környék v utakkal szántot zas városrésze. a hozzászólások igen komoly g A kis osztály padok nélkül, c zsúfoltan) harm A jelenlevők k zaléka ötven-ha mótosan leülnek nak egymással a integetve fogad lépőket, akik k tel pásztazzák a ket. Legalább s nak Öten-hatar állnak, a folyos hűsösen vég beszámolót.

A kórház

Hat óra után cej lehet kezdte tást. Szabó Jenő vőzli a megjele vetlen hangon vendégeket, a front és a párt S körzetének ki Kovács Endre városi Tanács lának munkatá let felelősét. E nyi Márton, a házasi vállalat ker szót. Nagy rit ki, hogy re magyarázhasa kórház fejlesztésének minden vait feszült fig Van, aki fellál lássa, milyen é nek ott. A ké mar megszület tájékoztató be legelső az, mi tal.

Ez bizony sok kérdések kérdése. Ennek a terület res változást az, hogy a vasut Mikor vajon? — többen, de a pontos időpont nak mondani egynehány év kerül rá. A k se mindenesetre hiszen például ra segít ma problémán, am idős embert érfolt — ahogy tették, néha ki

Árhullám a Sebes-Körösön

TARTJA ÁLLÁSAIT A BELVÍZ

Az elmúlt napokban a Körösök vízgyűjtő területére lehullott jelentős mennyiségű csapadék hatására heves árhullám vonul le a Sebes-Körösön. A Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság III. fokú készütséget rendelt el a Sebes-Körös teljes szakaszára, Szeghalomtól Körösszakálig és a Berettyó alsó szakaszán Szeghalom térségében.

A Sebes-Körös március 12-én 19 órakor 460 centiméterrel tetőzött Körösszakálnál; a Foki-hídnál, ahol március 13-án 8 órakor 615 centiméter volt a vízállás, tovább árad.

A Berettyón megindult áradás miatt csütörtök este óta első fokú a készütség a Berettyó teljes védelmi szakaszán. A Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság árvízvédelmi osztága a Sebes-Körös és a Berettyó találkozásánál, Szeghalomban állomásozik, felkészülve az esetleges beavatkozásra.

A hét közepén a Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság területén lehullott 4-16 milliméternyi csapadék nyomán romlott a belvíz helyzet, az

előtött területek nagysága mintegy 14 600 hektár. 2800 hektárnyi vetés, 3800 hektárnyi szántó, továbbá kiterjedt rétek és legelőterületek állnak víz alatt. 17 szivattyulep üzemel, ezek másodpercenként összesen 50 köbméternyi vizet emelnek át a csatornába. Munkába állították a hordozható szivattyúkat is — ezek közül most körülbelül harminc dolgozik.

A Magyar Távirati Iroda jelentése szerint a Fekete-Körösön péntekre virradóra a víz magassága meghaladta az eddigi maximumot, a 9,88 métert, amelyet 1888-ban Antnál mértek. Pénteken hajnalban már több mint 10 métert regisztráltak. A védelem ezért elrendelte a Fekete-Körös bal partján a gátrobbantást. A gátat hajnalban nyitották meg, s a víz a 75 millió köbméter befogadóképességű mályvádi tárolóba ömlik. A hatás már délelőtt mutatkozott: ebben a szelvényben mintegy 50 centiméterrel csökkent a vízszint.

Az újonnan lesz a Kispest

Mint ismeremgei Állar Vállalat a hetv sodik felétől részt vesz a bu építésben. 1979 tésügyi és Minisztérium a tal bízza meg hétézer kispes tésében lássa kivitelezői szer

„Mi lesz velünk?”

Kertségiek a tanácstag beszámolóján

A debreceni Lilla téri iskolában egy földszinti osztályteremben gyülekeznek az emberek, hogy meghallgassák a 109-es körzet tanácstagjának, Jónis Istvánnak a beszámolóját. Március 10-e este hat óra van, az iskola ajtajából jól kivehető a távolban a Mester-Hajó utcai lakótelep tizemeletes házainak sora. Ez a környék viszont földutakkal szántott, családi házas városrész, mint később a hozzászólásokból kiderül, igen komoly gondokkal.

A kis osztályterem (most padok nélkül, csak székekkel zsúfoltan) hamar megtelik. A jelenlévők kilencven százaléka ötven-hatvanéves. Komótosan leülnek, szót váltanak egymással a sorok között, integetve fogadják a még belépőket, akik kutató tekintettel pásztázzák az üres helyeket. Legalább százán vannak. Öten-hatan az ajtóban állnak, a folyosón, de ott is hűségesen végighallgatják a beszámolót.

A kórház és a vasút

Hat óra után néhány perccel lehet kezdeni a beszélgetést. Szabó Jenőné elnök üdvözlő a megjelenteket, közvetlen hangon bemutatja a vendégeket, a Hazafias Népfőnt és a párt Szotyori-telepi körzetének kiküldöttét, dr. Kovács Endrét, a Debrecen városi Tanács V. B. hivatalának munkatársát, e terület felelősét. Először Kerényi Márton, a megyei beruházási vállalat munkatársa kér szót. Nagy térképet terít ki, hogy részletesen elmagyarázhassa a megyei kórház fejlesztésének, építésének minden fázisát. Szavait feszült figyelem kíséri. Van, aki feláll, hogy jobban lássa, milyen épületek lesznek ott. A kérdések is hamar megszületnek, ahogy a tájékoztató befejeződik: a legelső az, mi lesz a vasút.

Ez bizony sokak számára a kérdések kérdése.

Ennek a területnek gyökere változást jelent majd az, hogy a vasutat áthelyezik. Mikor vajon? — ezt kérdezik többen, de a szakemberek pontos időpontot nem tudnak mondani. Talán tízezeréves év múlva sor kerül rá. A kórház fejlődése mindenesetre sokat jelent, hiszen például gyógyszer-tárra segít majd azon a problémán, ami ma igen sok idős embert érint itt: zsúfoltság — ahogy többen említették, néha kimaradó, majd

konvojba verődő — buszokkal kell bemenniük a belvárosba, hogy a gyógyszertárba jussanak.

Huszonkilenc vélemény

A kórházról szóló tájékoztató után Jónis Istvánné tanácstag emelkedik szólásra, és röviden, de jól összefogottan ismerteti Debrecen V. ötéves tervi fejlődését és a VI. ötéves tervi koncepciók vázlatát. Végül saját tanácsnoki munkájáról szól. Csöndben hallgatják szavait az emberek. Az osztályteremben ülők eddig laza szálakkal egymáshoz kapcsolódó alkalmi csoportot alkotnak — de most megkezdődnek a hozzászólások, és ezek hozzásegítik őket ahhoz, hogy lassan, de jól láthatóan közösséggé alakuljanak. Mert a problémák, amit egyik is, másik is elősorol, közelebb kerülnek rájuk. Mindenki ráismer a maga gondjaira, helybenhagyólag bölint, vagy közbeszólván megerősíti az éppen beszélt, biztatja.

Önmagában az adat is elég lenne ennek illusztrálására:

Összhangban a város fejlődésével

A kérdéseket hat nagyobb csoportra lehetne osztani. Az első a jövő, e terület fejlesztése köré rendezhető: erről megtudhattak annyit a tanácsnoki beszámoló hallgatói, hogy a telepszerű többszintes lakások helyett az újabb elképzelés szerint korszerű csoportos családiház-építéssel fog ez a rész beépülni. Megőrződik tehát kertváros jellege — de ha a vasút kimegy, akkor jobban kötődik a belvároshoz is, annak lesz a része ez a valamikori zártkert. A második csoportba a földutak, járdák, gyalogátkelőhelyek kérdései tartoznak. A Kishegyési utat kiépítették, két-szer két sávossá lett, a Bartók Béla út is viszonylag megfelelő — bár javíthatnának az állapotán —, de a keresztutcák lemaradtak. Nagyon sok helyütt nincs megfelelő járda, vagy a megemelt utak ráfolytatják a csapadékokat. Ilyen például a Gyepű sor, ahol a BHG feljavította, de ezzel meg is emelte az utat, és így a csapadék a telkeket „látja el”, kérés nélkül is. Az ivóvízről is többen szóltak, és a szennyvízelvezetés megoldását sokan kérték. Nem lehet olyan állapotokat tar-

huzsonkilenc hozzászólással volt, tehát a jelenlévők harmada beszélt. Az első tap- sot dr. Józsa kapta, a Bartók Béla út 52. számú házból. „Könnyű” dolga volt a szöveggel, hiszen köz- ségi orvosként megtanulta összegyűjteni a problémákat, amik az embereket érintik, s megfogalmazni azokat.

Kevésnek találta a beszámolóban a VI. ötéves tervről elhangzottakat, bővebb, alaposabb tájékoztatást szívesebben vettek volna. Ebből is következik, hogy az egész területéről szóló átfogó koncepcióra szeretne rákérde- zni. Mi lesz velük, mikor foglalkoznak komolyan ezzel a területtel? — kérdezte, hiszen az itt élők egy része is szeretne tovább lépni, épít- teni esetleg, de a „közele” városrendezésre hivatkozva idestova jó tizenöt-husz éve építési tilalom alatt állnak. S az ivóvíz kérdése mikor oldódik meg? Hiszen idős emberek élnek itt nagyon sokan, akiknek több száz méterrel, rossz utakon kell hazacipelniük az ivóvizet. Egy- szerű, a kis közösség érdeké- ben elmondott szavait jogos taps fogadta.

tani, hogy a Bartók Béla úti „falatozó” (természetesen kocsmák) szennyvíze nem tud lefolyni, a mellette levő kutat kerülgeti — mondják többen. Amit még külön rongálnak azok a tehergépkocsik, amelyek a kút beton- ján parkolnak (!), összetör- ve azt. Az autóbussz témá- kázt azert is jött elő köny- nyen, mert egyfelől ez a köz- lekedési eszköz jelenti az élő kapcsolatot a belvárossal, másfelől a jelenlévők többsé- ge idős ember, akit különö- sen sújt, ha a sofőr nem nyit- ja ki az első ajtót, vagy ki- hagy egy járatot.

A válaszok, úgy tűnt, jó- elégtették a várakozást. Jónis Istvánné és dr. Kovács Endre mindent elmondtak, amit ők tudtak, s mindkettő- jük válaszaiból kiérzethették a hallgatók: megértik és át- érzik problémáikat, munkahelyükön, illetve „a tanács- ban” hangot adnak azoknak, hogy megoldást nyerjenek. Összhangban az egész város fejlődésével, hogy ez a szép környék se maradjon le, hi- szen minél tovább hagyjuk a problémákat megoldatlanul, annál több gondba és pénzbe kerülnek majd később.

Szilágyi Gábor

Miért kellett beomlasztani a Szép-ágot?

Cseppkőbarlang Bánkúton

Kevesen tudják, hogy Bánkúton a sielesre használt terület alatt barlangot rejt a föld mélye. Az első próbál- kozások a feltételezett bar- lang felkutatására az 1960-as években történtek, a bánkúti Visszafolyó nevű víznyelő kiborításával. A kutatók kö- rülbelül kétféle mélyre köze- tontás után egy jefelé szű- kült sziklaaknába jutottak, ami néhány méter után égé- szen elkeskenyedett.

1975 szeptemberében az MHSZ debreceni könnyűbú- vár klubja barlangkutató táborát szervezett Bánkútra. Ekkor ismét megpróbálkoz- tak a mészkőben eltűnő víz föld alatti útjának követésé- vel. Tizenegy méter hosszú- ságú függőleges aknákat csá- kányoztak ki, a korábbi ak- na mellett. Megközelítőleg húsz köbméternyi anyag el- távolítása után szeptember 29-én bejutottak a barlang fő ágába, ami — a néphad- sereg napja jéven — a Nép- hadsereg szakasz nevet kap- ta.

A további feltárás már gyorsan ment, a kutatócsapa- tok egymással versengve ta- láltak újabb járatokat, ol- dalágakat. A feltárást követ- te a térképezés és a fényké- pezés. A Szép-ágnak elne-

Ilyen szépségeket rejt a Szép-ág

vezett oldalra októberben találtak rá a kutatók. Nevét onnan kapta, hogy csodálatos szépségű cseppkővek borít- ják a falakat, de még a já- rat alját is. A mészkő és diabáz kőzet határán húzódó barlang eddig feltárt hossza 530 méter, mélysége 150 mé- ter, s ezzel Magyarország ötödik legmélyebb barlang- ja.

Az MHSZ debreceni könnyűbúvárklub vasráccsal és lakattal lezárta az avatlatlan látogatók elől. Mégis több

esetben megtörtént, hogy a barlang bejáratát feltörték, és a cseppkőveket ismeretle- nek megcsönkítették. Ezért a debreceni könnyűbúvárklub tagjai úgy határoztak, hogy — fájó szívvel — ismét elte- metik a talált kincset, hogy a kiépítésig megőrizhessék a természet csodáját. A Szép- ág bejáratát beomlasztották. A diabáz barlang többi része kutatók számára természeté- sen továbbra is járható.

(Fotó: Szalai)

BESZÁMOLNAK A FIATALOK

És a fejekben mi van?...

A Kossuth Egyetem böl- csészkarának küldöttgyüle- sere várak. Kilenc óra, de a teremben még csak néhá- nyan lézengenek. Lányok többnyire.

Tanárok, oktatók, kari párt- és állami vezetők von- nulnak be, és vendégek ér- keznek a városi, sőt a köz- ponti KISZ-bizottságról, a városi pártbizottságról is. Milyen nagy az érdeklődés! Negyed tízkor — miután elegedőnek ítéli a létszá- mot — feláll az elnök, s megadja az engedélyt a kez- désre. Következik a leköszö- hő vezetőség beszámolója a fittkár előadásában. A hang- nem határozott, a beszéd — ahogy mondani szokták — kritikus és önkritikus.

A jegyzetfüzetbe felmon- datok kerülnek: „Túl magas,

csaknem százszázalékos a szervezethez, emiatt érdem- teljesség tagjai is vannak a szer- vezetnek... Merev a kari struktúra, nem veszi figye- lembe a természetes érdeklődési köröket... Nem vált be a szakcsoportos felosz- koltatás... Sok az ülés... Indo- kolatlan távolság alakult ki a vezetőség és a tagság kö- zött... A döntéshozatalok- ban túl sok az áttétel... A tagság nem érzi jól magát a kari KISZ-ben, bizonyos ér- telemben elidegenkedett tő- le... Sokan az ösztöndíj kedvéért nem lépnek ki... Egyre nehezebb a káder- utánpótlás... Fegyelemben, politikai kiállásban, munká- stílusban nem léptünk elő- re...”

Eredmények is következ- nek, de jelentőségüket vesztik a felsorolt problémák mellett. Úgy tűnik, a beszám- oló inkább a hiányok feltá- rására, a vitaalap megterem- tésére fektette a hangsúlyt. Ehhez csatlakozik a kong- reszusi levél feldolgozása- nak tapasztalatairól tudósító újabb beszámoló is. A kép zavaros, egymásnak teljesen ellentmondó vélemények fo- galmozdítják meg. Volt, aki kiemelte a levél nyíltságát, mások általánosságok és köz- helyek halmazának tartot- ták, ami nem ad alternatívát. A KISZ-ről sokan úgy véle- kedtek, hogy nem kínál ér- telmes célt, közösségi él- ményt. Ezen egyesek a szer- vezettség fokozásával, mások épp fordítva, a nagyobb spontaneitás érvényesítésével kívánának változtatni. Csak az nem derül ki az előter- jesztésből, hogy melyik né- zeteket vallja a többség.

Majd a vita nyilván sok mindenre fényt vetít. Illet- ve... Az eddig oly szabá- lyos mederben folydogáló gyűlésben váratlan fordulat áll be. Senki sem jelentkezik felszólalásra. Kínos csend, hallgatás, az elnök arcán kényszeredett mosoly. Kör- képezés. Egyesek újságokat, folyóiratokat olvasnak, má- sok jegyzetet másolnak, vala- ki tejet kortyolgat egy po- hárból.

Egyszer csak feláll valaki. A volt titkár. Ifjonti hévvel ítéli el azokat, akik a viták- ban felületes, elhamarkodott véleményeket fogalmaznak meg.

Jókor mondja. Itt most épp úgy néznek ki az embe- ket, mint akik véleményük- ket mindenáron meg akarják fogalmazni. Mintha igazolni akarnák a legutóbbi Egyete-

mi Életben olvasott cikkek megállapításait: „A KISZ- szervezett politikai szerepe teljes mértékben megszűnt az egyetemén”; „Az értelm- munka már nem a KISZ névhez kötődik”; „A vezető- ség elszakad a tagságtól, már csupán magának csinál fel- adatokat, azokat megoldja, kiválóra értékeli, és meg- kapja rá a Vörös Vándor- zászlót”; „Valahogy és vala- how mindig elvész az ember”.

Válságban lenne az egye- temi KISZ? A jelekből ítél- ve más írásjel kívánczik a mondat végére.

„Van ám ennek a csöndnek konkrét előzménye is — sű- gya hátra az előttem ülő lány. — A tavalyi kari gyűlésen hatalmas vihart kavart egy reformer csoport fellépése, amelynek tagjai demokrá- tiát akartak a KISZ általuk is mechanikusnak tartott szabályait és választási rend- jét. Felvetéseikben — né- hány túlzás mellett — sok igazság volt, de radikális je- lentkezések inkább riadal- mat keltett, mint tényleges változtatási szándékot.”

Azon töprengik, hogy in- formátorom ezt miért nem fennhangon mondta el... A dékán emelkedik szólás- ra.

Megélnékül a figyelem, pe- dig kellemetlen témáról, a tanulmányi fegyelemből, pontosabban annak lazulásá- ról esik szó. Erről beszél ké- sőbb a kari párttitkár is, mert megítélése szerint a KISZ-nek komolyabban kel- lene foglalkozni ezzel a kér- déssel. Azt is furcsállják a vezetők, hogy a diákok nem élnek érdekképviseleti lehe- tőségeikkel, meg sem jelen- tesnek azokon a gyűléseken, ahol az őket érintő témákról döntenek.

Még három hallgató tesz apróbb kiegészítéseket (így 4:3-ra javítják az arányt), aztán felolvassák a vezetőség határozati javaslatát a KISZ- munka fellendítésére. Az el- képezés lényege: a stabili- tás érdekében öt évre szóló koncepciót dolgoznak ki, új ötleteket vetnek be, és csök- kentik a tagság létszámát.

Több hozzászólás nincs. Szavazás következik. Ez ke- rül be a bölcsészkar 700 hallgatóját képviselő kül- döttgyűlés jegyzőkönyvébe: „Az értekezlet a beszámolót és a határozati javaslatot egy tartózkodással elfogadta.”

És hogy a fejekben mi van? Arról nem szól az írás.

Turi Gábor

Az újonnan elkészült lakóház, ami négy éven át lesz a Kispesten dolgozó vidéki építők szállója

A nyár folyamán már költözhetnek a budapestiek a Hajdú megyei vállalat építette 198 lakásos házba (Fotó: Kósze György)

Mint ismeretes, a Hajdú megyei Állami Építőipari Vállalat a hetvenes évek má- sodik felétől folyamatosan részt vesz a budapesti lakás- építésben. 1979-ben az Épi- tésügyi és Városfejlesztési Minisztérium azzal a feladat- tal bízta meg, hogy közel húsz kispesti lakás felépi- tésében lássa el a generál- kivitelezői szerepet. A tucat-

nyi kivitelezőt tömörítő cso- port 1985-ben fejezte be a munkálatait.

A Hajdú megyei vállalat fizikai dolgozóinak például négy év alatt 894 lakás pa- neiszerelési és befejezési munkáit kell elvégezni. Emellett, a generálkivitelezői szerepkörből adódóan a lakó- telepet építő valamennyi dol-

gozó ellátásáról is gondos- kodnia kell a Hajdú megyei vállalatnak: ő biztosítja az öltözési, tisztálkodási, ebéde- lési lehetőséget és a felvónu- lási területet.

E ténykedés egyik fontos szakasza épp a hetekben fe- jeződik be. Április első nap- jaitól kezdve költözhetnek be a Kispesten dolgozó építők

abba a 176 lakásos házba, ami ugyan lakóháznak épült, de átmenetileg, 1985-ig mun- kásszállóként funkcionál. Kilencszáz építőnek jut benne hely. Ezzel a Kispesten dol- gozó vidéki építők szállás- gondja véglegesen megoldó- dik, véget ér tehát a szent- endrei, gödöllői szálláshelyek és a munkahely közti oda- vissza való utazgatás.

GAZDASÁGI SZEMLE

Napi öt óra ára

„Könnyű nekik — ott a háztáji! Ezzel a megjegyzéssel a faluhelyen élőknek az az életnek csak a szebbik oldalát látják.”

Igy kezd a Figyelő legújabb számában Napi öt óra címmel megjelent cikkét Bonyhádi Péter. A bevezetőt követően pedig bemutatja a háztáji termelés népgazdasági jelentőségét, elemzi a ráfordításokat, s reális képet fest a jövedelmekről is.

A háztáji gazdaságokban szerzett jövedelmek mértékéről olykor fantasztikus hírek terjedtek el. Mi a valóság? A Szövetkezeti Kutatóintézet egyik tanulmánya szerint a háztájból szerzett bevétel az összes évi jövedelem 15–22 százalékát teszi ki — attól függően, hogy a család a magasabb vagy az alacsonyabb keresetűek közé tartozik.

Az ország számára már az is megtakarítást jelent, hogy a háztáji gazdaságok tulajdonosai számos árucikket maguk állítanak elő, nem igénylik a szervezett ellátást. Az Agrárgazdasági Kutatóinté-

zet számításai szerint csak a fogyasztói ártámogatás elmaradásából tevének évi 300 millió, sertéshúsnál 650 millió, baromfi-húsnál pedig 350 millió forint marad az államkasszában.

Sokszor ad vitára okot: mit kell tenni a háztáji gazdaságok gyakran valóban számottevő bevételének megteremtéséhez? Nos, Bonyhádi Péter cikke világos választ ad: a Központi Statisztikai Hivatal részletes felmérése szerint a ház körüli gazdálkodásra minden tíz éven felüli családtag, külön-külön, átlagosan napi öt órát fordít. Természetesen eltérő arányban: előfordul, hogy a tsz-nyugdíjas apa 10–12 órát dolgozik a kertben és az állatok körül, az iskolás fiú pedig „csak” két-három órát tölt az istállóban.

Bonyhádi Péter cikkében részletesen elemzi a háztáji termelés gondjait, szól az adózás kérdéséről, de megemlíti néhány rendelet közzétételét, a háztáji termelést gátló hatását is.

Tanulmányok a beruházásról

Némi túlzással tematikusnak is tekinthetnénk a Közgazdasági Szemle ez évi második számát: két terjedelmes tanulmány is foglalkozik a manapság különösen fontos gazdaságpolitikai kérdéssel, a beruházások ügyével. Barát Mária a beruházásirányítási rendszert elemzi, s a továbbfejlesztésre is tesz javaslatot. Mocsary József a nagyberuházások hatékonyságát gátló tényezőket vizsgálja.

A beruházásokon túl olvashatunk egy korábban zajlott vita utóhatásaként, talán folytatásaként — a nemzetközi értékvizonyok és a nemzetközi cserearányok összefüggéseiről (Zelkó Lajos); a magyar ipar területi

struktúrájának átalakulásáról (Tatai Zoltán); valamint a szocialista marketingről (Orosdy Béla).

Debreceni vonatkozása is van a Közgazdasági Szemle februári számának: Tóth József, az Agrártudományi Egyetem rektora a matematikai tervezés mezőgazdasági alkalmazásának problémáit és távlati kérdéseit adja közre tapasztalatait, javaslatait.

A folyóirat egyéb olvasnivalói közül érdemes még külön is kiemelni azt az össze-foglalót, amely Magyarország és 119 más ország bruttó hazai termékét, valamint ezek főbb tényezőit hasonlítja össze.

g. l.

Új orvosi rendelő Debrecenben

A Felnőttvédelmi Egészségügyi Szolgálat Igazgatósága értesíti a lakosságot, hogy március 16-tól Debrecenben, az Újkerthben (Jerikó u. 27.; a Bolyai—Jerikó utca találkozásánál) új orvosi rendelő kezd meg működését. Fenti időponttól itt lesznek a rendelések az eddig ideiglenesen a Hőközpont épületében elhelyezett felnőttorvosi körzetek, a dr. Juhász Béla, dr. Csizmadia Géza, dr. Halász Sándor, dr. Markóczy Éva által eddig ellátott (a 22., 33., 36., 64., 65., 66., 68. számú) körzetek számára. Ide költözik továbbá az Ibolya utca 25. szám alól dr. Bartha Gabriella és dr. Erdős Éva rendelése (a 62-es, 63-as körzetek).

Az eddigi rendelési idők nem változnak. Az Anya-, Gyermek- és Ifjúságvédelmi Szolgálat igazgatósága értesíti a lakosságot, hogy az újkerti új rendelés március 16-tól az alábbi gyermekorvosi körzetek kezdi meg működését:

1. számú körzet (gyermekorvosa: dr. Bózsányi Mária), 2. számú körzet (gyermekorvosa: dr. Kiss Csilla), 5. számú körzet (gyermekorvosa: dr. Páczelt Ágnes).

Rendelési idő: hétfőn, szerdán, pénteken 8–11 óráig, kedden, csütörtökön 16–19 óráig.

3. számú körzet (gyermekorvosa: dr. Kulcsár Ágnes), 6. számú körzet (gyermekorvosa: dr. Dudás Zelma), 12. számú körzet (gyermekorvosa: dr. Cseke Gábor).

Rendelési idő: hétfőn, szerdán, pénteken 16–19 óráig, kedden, csütörtökön 8–11 óráig; szabatsnapokon 8–12 óráig van rendelés.

Az egyes körzetekhez az alábbi utcák tartoznak:

1. számú gyermekorvosi körzet: Bózsányi út

101-től 115-ig, Görgey utca 2., 4., 6., 8. szám, Bekési Béla utca 8., 10. szám, Szabó István altábornagy tér 6., 8. szám, Hajdú János utca 13., 15. és 17. szám.

2. számú gyermekorvosi körzet: Hajdú János utca 3-tól 11-ig, 8-tól 12-ig, Károlyi Mihály utca 5., Szabó István altábornagy tér 5.

3. számú gyermekorvosi körzet: Bolyai utca 3-tól 23-ig, 4-től 12-ig, Dóczy J. utca, Egyetem tér, Hatvani István utca 10-től végig, 15-től végig, Károlyi Mihály utca 1. és 3. szám, Komlóssy út 54-től végig, 45-től végig, Martonfalvi utca 2-től 8-ig, 3-tól 17-ig, Mikszáth Kálmán utca 52-től végig, 55-től végig, Móróczi Zsigmond körút, Poroszlay út 56-tól végig, 55-től végig.

5. számú gyermekorvosi körzet: Hatvani István utca 1-től 9-ig, 2-től 10-ig, Sestakert utca, Poroszlay út 28-tól 54-ig, 27-től 53-ig, Mikszáth Kálmán utca 15-től 45-ig, 22-től 28-ig, Thomas Mann utca 15-től 35-ig, Lehel utca 14., 20. és 24. szám, Jerikó utca 25. szám, Pápai József utca.

6. számú gyermekorvosi körzet: Jerikó utca 16-tól 36-ig, Hajdú János utca 2., 4., 6. szám.

12. számú gyermekorvosi körzet: Bózsányi út 117-től 121-ig, Doberdó utca 1-től 13-ig, Görgey utca 9., 11., 10-tól 20-ig, Kartács utca 2., 4., 6. szám, Nyulas: Babér utca, Bendegúz tér, Bózsányi út 138-tól 210-ig, Branyszló utca, Gyimes utca, Hangyás utca, Hollós utca, Kartács utca, Lóverseny utca, Nyulas utca, Patai István utca, Szarka J. utca, Szikes utca, Urréte utca, Verseny utca, Vezér utca.

NYÍLIK AZ ILLATOS HUNYOR

A hosszú tél ellenére a Mecsek déli lankáin megjelent a tavasz hírnöke, az illatos hunyor. Világoszöld virágával úde színezt a helyenként még hófoltos avaron. Az erdőjáróknak, kirándulóknak biztató jel a tavasz közeledtére (MTI-fotó: Kálmády Ferenc felvétele — KS)

A barátság jegyében

MSZBT-tevékenység a MEDICOR-ban

Kölcsönös szimpátia vagy az azonos érdeklődési kör, a közös cél két ember kapcsolatát barátsággá érlelheti. De milyen nehéz egyes embereknek is barátságot kötni, hát még népeknek. Ha azonban sikerül egy igaz barátságra, egy baráti országra találni, vigyázni kell ezt a barátságot.

A magyar és szovjet nép barátságát gazdasági, tudományos, műszaki, kulturális szervezetek, egyesületek fejlesztik tovább, melyekből csak egy a Magyar—Szovjet Baráti Társaság. Egy, de tartalmaiban sokszínű, formájában kötetlen. Éppúgy kerete lehet őszinte személyes barátságok kialakulásának, mint két közös célt küzdő nép kapcsolata erősítésének.

A MEDICOR Művek debreceni gyáregysége kollektív tagja az MSZBT-nek. Csépe Kálmánnal, a tagcsoporthoz vezető elnökkel arról beszélgettünk, hogyan alakították ki első kapcsolataikat a szovjet emberekkel.

— A tagcsoporthoz létrehozást 1972-ben a Veres Péter Szocialista Brigád kezdeményezte. Később csatlakozott az acélműszer üzem, majd 1974-től az egész gyári kollektíva, ami mintegy két-éves dolgozó aktív részvételét jelenti. Mivel termelő-üzem vagyunk, a legössze-ribb megoldásnak az látszott, hogy a tagcsoporthoz elnökségi tagjai a szocialista brigádvezetők, a párt- és a KISZ-aktivisták legyenek.

— Úgy tudom, munkakapcsolatuk a Szovjetunióval régebbi, mint ahogy az MSZBT-tagcsoporthoz megalakult.

— Igen, még arra az időre nyúlik vissza, amikor az Ispótyai utcában dolgoztunk, szinte manufaktúrális mód-szerekkel. A Szovjetunióból nagy mennyiségű műszerre (értékes, szike, fogfogó) kaptunk megrendelést. Ettől kezdve indult meg a gyár fejlődése is. De ez már történelem. 1965-ben pedig megismerkedtünk egy szovjet katonai alakulat orvosával, egészségügyi dolgozóival. A barátság azóta is tart. Az elmúlt évben dokumentáltuk is ezt a tizenöt éves baráti kapcsolatot, szocialista szerződést kötöttünk. A szerződés keretében mi vállaltuk, hogy karbantartjuk az orvosi, egészségügyi berendezéseiket, ők pedig vállalták, hogy esetenként gépekkel, darukkal kisegítenek bennün-

ket. Ezt már az elmúlt évben igénybe is vettük. Új vonása ennek a szerződésnek, hogy a MEDICOR Művek munkásai a fegyverbarátságot is ápolják: közös lövészetet szerveznek.

— Van-e szakmai kapcsolatuk szovjet műszergyárakkal?

— Igen, a Kaukázusi közlelő levő gudermei acél-műgyárral. Egy szakmai tapasztalatcserén járt kint a Szovjetunióban a gyárunk igazgatója, szakemberei, és a gudermei gyárban véletlenül megdudták, hogy működik a Szovjet—Magyar Baráti Társaságnak egy csoportja, melynek elnöke Viktor Cigankov. Rögtön el is döntötték, hogy a két tagcsoporthoz felveszi egymással a kapcsolatot. A szakmai érdeklődés mellett a két baráti tagcsoporthoz munkájára leginkább a nyelvtanulás a jellemző. A gudermei óvodában magyar dalokat, verseket tanítanak a gyerekekkel, és a vendégségbe érkező szovjet barátaink közül bizony sokan megszégyenitnek bennünket azzal, hogy jobban tudnak magyarul, mint mi oroszul.

Később a beszélgetésünkbe az elnökség két újabb tagja kapcsolódott be. *Bényei László*, aki a Szovjetunióban végezte el az egyetemet (a tagcsoporthoz tartozás) és *Rácsai László*, a hivatalos rész-szen túl most már színesebb, hangulatosabb programok is szöke kerülnek. Kirándulások, közös sportdelutánok, estebe nyúló delutáni beszélgetések, ahonnan nem hiányzik a jókedv, a derű. Végül az 1981. évre tervezett programjukról beszélnek: megemlékeznek Jurij Gagarin űrrepülésének 20. évfordulójáról. Ez alkalommal vetélkedőt szerveznek „Ember a világűrben” címmel. Arra számítanak, hogy a húsz szocialista brigádjuknak legalább nyolcvan tagja részt vesz ezen a vetélkedőn. Baráti és szakmai kapcsolatuk továbbfejlesztése érdekében újabb delegáció utazik a gudermei műszergyár kollektívájához vizionlátogatásra.

Tapasztalatcseré-jellegű beszélgetést akarnak kezdeményezni ebben az évben a város MSZBT-tagcsoporthoz újabb sportdelutánokat, a szovjet nép életét bemutató kiállításokat, ünnepi megemlékezéseket egybekötött baráti találkozókat terveztek erre az évre.

Tatár Éva

Nemcsak a bérlő...

Elmúlt március elseje, a nagy várakozások napja. Utána vagyunk annak az időpontnak, amelytől számítva 34 hónapig, tehát 1983. december 31-ig érvényesek az első bérletretek, amelyek új szervezési formát adnak a kiskereskedelem, különösen a vendéglátás egy részének.

Szándékkal említettem a nagy várakozást, ugyanis ezt sugallja hosszú idő óta szinte minden műfajban a magyar hírközlés szervezete. Eszerint 1981 márciusától már az is elvárható, hogy a bérlet egységeiben a vendégeket, vevőket szívesen fogadják, továbbá meleg kávét és hideg sört fognak felszolgálni nekik, nem pedig fordítva.

Semmi olyan szándékom sincs, hogy gyűlöljöm, akár a bérleti, akár a bérleten kívüli vendéglátás rovására.

Sőt nagyon fontosnak, mindhárom részről — a vállalat, a bérlő és nem utolsósorban a vendég, a vevő oldaláról — hasznosnak tartom az újszerű szervezést. Mindenki jól jár vele, ha jó nyereséget hoz egy olyan üzlet, amelykkel ezzel eddig nem dicsekedhetett. De a jobbak is a további javulás igényével, reményében vesznek részt a bérleti rendszerben, máskülönben aligha vállalnának a bérők 34 hónapra olyan díjat, amelynek összegét hét számmal kell leírni. (Millió nagyságrend — ha így jobban érthető.)

Mire alapozzák várakozásukat? Szaktudásukra, helyi ismereteikre, vállalkozóképességükre, legtöbbjük egy máris jól működő munkatársi gárdára. És természetesen a kecsesített anyagi lehetőségekre, amelyeket érdemes célba venni.

LÉPNI KELL

Aki látta a versenytárgyalások résztvevőit, megfigyelte az egymás ellen licitáló arkifejezést: valószínűleg igazat ad nekem, ha sakkozókhoz hasonlítom őket. Olyan játékosokhoz, akik túlvannak a megnyitás többé-kevésbé egyszerű lépéséin, és most azon töprengenek, hogy hadrendjük merre induljon tovább, hol kecsesített siker, és milyen út vezet odáig.

A röpködő szavakból, mondatokból következtetni lehetett részletezőnkre, a bérlők kisebb-nagyobb távlatú terveire. Például: egyikük óvatosságból kisebb létszámmal kezd, és ezen csak akkor változtat, ha valóban nem győzik a munkát. A másik az ételárak lényeges (talán 30 százalékos) csökkentésével akarja megalapozni a bérlet vendéglő jó

forgalmát. A harmadik kedvezőbb zárórára kérte engedélyt. A negyediknek elgondolása van a beosztottak anyagi érdekeltiségi rendszerének kiépítésére.

Ebből, azt hiszem, elég ennyi, talán sok is, mert valóban a kezdet kezdetén vagyunk. A bérlőktől aligha kérhetjük számon, hogy minden elgondolását, ígértétét azonnal teljesítsék, és egy látványos mozdulattal megszabadítsák minden gondjától a vendéglátóipart. Nem. A bérleti rendszer sem méreteinél, sem jelentőségénél fogva nem alkalmas erre. Nem végső cél, hanem eszköz. Inkább kihívás, amely másokat is lépésváltásra biztat.

Lépésváltás? Nagy szó. Alkalmazkodás a körülményekhez? Talán ebben a formában igazabb.

A VENDÉGNEK SEM KÖNNYŰ

Vendéglátásunk — bármelyik szektorát tekintjük is — nagyon rosszabb, ahhoz, hogy áruja, szolgáltatása kelendő. Jelentősege talán a kettőtől is nagyobbra nőtt. Kapóssá tette a gyors ütemben kialakuló jölet, továbbkényeztetta az idegenforgalmot.

A hatvanas-hetvenes évek történelmi fejlődése aztán megtört. Másfél éve itt is, ott is rések támadnak épületen. Tekintélyes vendégsereget veszített a vendéglátás különösen azáltal, hogy kiderült: az 1979 nyarán bevezetett új árak a tömegek számára elfogadhatatlanok. Márpedig hazai vendéglátást legjobban legmegnyugtatóbb hazai vendégekre, vendéglátóhelyekre alapítani. Persze van nemzetközi turizmus. De az is csak addig, amíg a külföldi vendég szintén megelégedetten távozik. Mert a bizonytalan világgazdasági körülmények az idegenforgalmat is sújtják. S úgy lehet, ezután nem kétszer, hanem háromszor is meggondolják külföldi vendégeink, hogy felkeressenek-e bennünket.

És mi, belföldiek is gondolkodunk.

Nehéz a vendéglátó vállalatoknak? Nagyon a követelmények? De nekünk, vendégeknek, vendéglátóknak is nehéz. Kiadásaink az említett idő alatt átlagot véve jobban nőttek, mint bevételeink. Nálunk is, a mi munkahelyünkön is nagyobb lettek a követelmények. Szóval ritkábban nyitogatjuk a vendéglők ajtaját. Legvalószínűbb, ha nem találjuk meg számításunkat.

Árpolitika? Üzletpolitika? Milyen legyen? Bizonyára az a legjobb, amelyet a vendég is elfogad. Aligha lehet elfogadható látvány, mint a jobbára üres étterem, a gyereken lakott szálloda. Nem felel ez meg semmilyen várakozásnak. Elkerülhető? Egyes jelek azt mutatják, hogy igen. De ehhez nem árt, ha iparági méreteket ölt a gondolkodás, a számítógépes. Az ötletek pazarlása és az anyagi megtakarítás.

És az sem baj, ha erre az üzletbérleti rendszer hívja fel a figyelmet.

Kovácsvolgyi Sándor

VONTAT A „SÁRGA ANGYAL”

Lada combi gépkocsikat kapott a Magyar Autóklub segélyszolgálat. A „sárga angyalok” ezentúl nemcsak szelnek és javítanak, hanem szükség esetén vontathatják is a járműveket, ha felmondták a szolgálatot

(MTI-fotó: E. Várkonyi Péter felvétele — KS)

A napközis nevelő foglalt

A VÉRTE

Megsokszor meséltek a hét törpe másait. A hos egyforma fészkes műanyag alumínium evőgyorma adag — most ötszint — a mesében a vértesi 2. sz. Iskola első osztályos tanulóknak — öknyan, mint a konyhában a lakótények vélteti a látog kereste föl a nyai kollégium csüt vegyen tő Hol volt, hol

Az iskolát, diákokon is. József igazgató — Átmeneti szántuk az építünk is miné megépíteni. Eg mi kastély állt lebontottuk, de meghagytuk, a fel a kollégium venes évekbe szűkebb-tágabb három tanyá körülbelül hét. A diákoktho végrehajtott megszűntetett iskolát Vértés és Nagyléta-lit intézmény m tekiben lakó fogadni tudta.

Közben bejött: fiú és 125-25 ággyal, hanyózhelyes ba. Központison néhány p kollégiumi ebédlőhöz ka ha — annak tanulóra mér három intézm leg ételle: a kívül itt ebéd nos iskola nen kap ebéd óvoda is.

Mégiscs akár a

De nem változás. Ha eredetileg tanak épült, most mindkisdíak van. huszonhárom, azok a veszetű gyerektanak, akik otthoni körülményekből, tehát Létesről kerül sággal egy fő. Nincs kihagyott intézmény. A nyai kollégium nagygyegeti azonban a bzet kiszélesít feltölteni a sem járt erehálóteremben székény, m

Sikerekben gazdag két év

A DMVSC KÜLDÖTTKÖZGYŰLÉSE

Milbik Kálmán szóbeli kiegészítését mondja

Tegnap délután az SZMT székházának nagytermében tartotta meg beszámoló és vezetőségválasztó küldöttközgyűlését a Debreceni Munkás Vasutas Sport Club Bartha János, a DMVSC elnöke, a küldöttközgyűlés levezető elnöke köszöntötte a megjelenteket, köztük Obronics Józsefet, az MSZMP KB munkatársát, Greminger Jánost, az OTSH főosztályvezető-helyettesét, Fülöp Jánost, a megyei pártbizottság titkárát, Pataki Györgyöt, a Debrecen városi Pártbizottság titkárát, Tikász Elekét, a Debrecen városi Tanács elnökhelyettesét, Nemes Lászlót, a megyei sporthivatal elnökét és Szorádi Sándort, a KISZ megyei bizottságának titkárát.

A vezetőség írásos beszámolója Milbik Kálmán, a klub ügyvezető elnöke fűzött szóbeli kiegészítést.

1979. június 22-én a DVSC és a DMTE fúziójából született meg a DMVSC. Az egyesület megalakulása óta a klub munkáját negyvennyolc tagú elnökség és tizenkilenc főből álló intéző bizottság irányította. A fúzió után alapvető és meghatározó feladat volt, hogy minél hamarabb kialakuljon az egyesület életét irányító mechanizmus, amely biztosítja a folyama-

tos munkát. A fúzió után a DMVSC két sporttelepén (a Vágóhid utcai és az Oláh Gábor utcai) biztosítja sportolói számára az edzés- és versenyfeltételeket.

A klub atlétikai szakosztálya jelentős sikereket ért el az elmúlt két évben. Lipcsei Irén és Lázár Magdolna jelenleg is a magyar atlétikai válogatott erőssége. Babály László a 4x100 méteres váltó tagjaként részt vett a moszkvai olimpián. K. Szabó Gábor és Csapó Lajos IBV-győztes lett. Evről évről több magyar bajnok címmel térnek vissza Budapestre a debreceni atléták. Ebben az évben elkészült az Oláh Gábor utcai sporttelep a műanyag borítású atlétikai pályával, és minden remény megvan arra, hogy Debrecen a vidéki atlétika fellegvárává váljon.

A klub kerékpáros szakosztályát tehetséges fiatalok alkotják. Jenei Károly a felnőtt, Korhán László a magyar ifjúsági válogatott tagja. Az elkövetkező években a DMVSC kerékpárosaitól nemzetközi szinten is számottevő eredményeket várhatunk.

A tekeosztály technikai feltételei az automata tekepályák megépítésével ugrásszerűen javultak. Az elkövetkező időszakban várható jelentős előrelépés. A férfi tornászoknál nem tudott jelentősebb eredményeket felmutatni. A Vágóhid utcai sporttelepen felépült vívócsarnokban közösen dolgozik a DMVSC vívói a sportiskolásokkal. Számos tehetséges fiatal bontogatja szárnyait, s egyre többen hallgatnak magukról a DMVSC fiatal vívói.

A közelmúltban a férfi kézilabda-szakosztályt és a sakkosztályt a klub átadta a D. MEDICOR-nak, illetve a D. Betűnek. A tervek szerint a kosárlabda-szakosztály működtetéséről is lemond az egyesület, és a műugrókkal is csak tömegsport szinten foglalkozik.

Öt csapat

a magyar sport élvonalában

Noha a DMVSC mindössze két éves múltra tekinthet vissza, elért sport sikerei mégis nagyon jelentősek.

A fúzió évében, 1979-ben bajnokságot nyert a DVSC labdarúgócsapata az NB II-ben, és másfél évtizednyi szünet után a debreceni futball ismét jelentős szerepet játszik a magyar labdarúgás élvonalában. A DMVSC labdarúgócsapata sikeresen zárta első NB I-es idényét, úgy maradt bent az I. osztályban, hogy egy pillanattal sem voltak kiesési gondjai. Az 1980-81-es bajnoki idényben Kovács Ferenc vezető edző irányításával megkezdődött a tervszerű csapatépítés, jelenleg a bajnoki táblázat 10. helyén áll az együttes, és harcosszerű támadójátékkal egyre több hivat szerez országosra a debreceni labdarúgás. A szakosztály-vezetőség és a szakvezetés tervszerű munkája, az utánpótlás-nevelés új alapokra helyezése garanciát jelent arra, hogy a DMVSC NB I-es labdarúgócsapata egy-két éven belül erős, sajátos stílussal rendelkező középcsapatná válik. 1979 őszén Kiss János helyet kapott a magyar A-válogatásban, ebben az évben pedig a fiatal, saját nevelésű Sallai Sándor biztos pontja a magyar utánpótlás válogatott keretének. Öröndetes, hogy Debrecenben változatlanul nagy érdeklődés kíséri az NB I-es mérkőzéseket, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A birkózás hagyományos és sikertörténetű sportág, mintegy 10-12 ezres törvázközönség áll a csapat mögött.

A debreceni röplabdacsapat történetében első ízben van városunknak NB I-es női röplabdacsapata. A nagyrészt középszintű diákokból álló csapat megnyerte 1980-ban a bajnokságot az NB II. osztályban, és jelenleg az NB I-ben szerepel. Négy játékos — Kincses Ágnes, Nagy Judit, Lévai Márta és Tischler Erika — bekerült a magyar ifjúsági válogatott keretébe. A röplabdás lányok sikere a tervszerű és tudatos nevelőmunka eredménye. Remélhetőleg az NB I-ben sem vállalnak majd szégyent.

Szép sikereket értek el az elmúlt évben a súlyemelő is. A súlyemelőcsapat bejutott az NB I-be. Varga László személyében nemzetközi minőségű sportolóval rendelkezik a szakosztály, aki értékes helyezést ért el az 1980. évi EB-n, és részt vett a moszkvai olimpián is. A szakosztályt kilenc I. osztályú súlyemelője van, Varga László a felnőtt, Lamos Lajos, Veress Antal és Kerek Imre pedig az ifjúsági válogatott keret tagja. Győri Gyula és Egri Csaba a Debrecenben megrendezett súlyemelő ifjúsági világ- és Európa-bajnokságon képviselte sikerrel az egyesület színeit. A dinami-

Rendkívül jelentős tömegsport

Rendkívül jelentős szerepet játszik a DMVSC a városi tömegsportjában. A jégpálya télen a fiatalok száza számára nyújt rendszeres sport-

olási lehetőséget, az Oláh Gábor utcai sporttelep pedig a bázisvállalatok dolgozói számára biztosítja a feltételeket.

A számok tükrében

Az egyesület sportolójának létszáma 1211 (808 férfi, 403 nő). A DMVSC szakosztályaiában 47 edző tevékenykedik. A klub függetlenített apparátusának a létszáma 89. A DMVSC versenyzői közül 1980-ban nemzetközi minőségű sportolóként ért el egy sportoló, az I. osztályú versenyzők száma 20, a II. osztályúaké 34, a III. osztályúaké 42. Aranyjelvényes ifjúsági versenyző 27, ezüst 21, bronz 42. Az olimpiai egyéni sportágakban 2241 pontot gyűjtöttek a klub versenyzői.

A DMVSC bázis szervezői: a Hajdú-Bihar megyei Tanács, a Debrecen városi Tanács, a

Vasutas Szakszervezet, a MÁV-igazgatóság, a MAV Járműjavító Üzem, a Magyar Görülősportklub Művek, a Hajdú megyei Állami Építőipari Vállalat, a TITASZ, a MEZŐGEP, a Debreceni Állami Gazdaság, a Hortobágyi Állami Gazdaság és a BARNEVÁL.

Az írásos beszámoló és a szóbeli kiegészítés alapján egyértelműen megállapítható, hogy az egyesület első két éve eredményekben gazdag volt. Bizonyítják ezt az élvonalban szereplő szakosztályok, az elért hazai és nemzetközi sikerek.

Jutalmak

Bartha János, a DMVSC elnöke ezután bejelentette, hogy az egyesület elnöksége megjutalmazza a legeredményesebb és legsportszerűbb versenyzőket, a vandordíjakat a szakosztály-vezetőségek javaslata alapján a klub intéző bizottsága ítélte oda.

A DMVSC legsportszerűbb és legeredményesebb felnőtt férfi versenyzője az elmúlt évben Varga László súlyemelő olimpiakön Európa-bajnoki helyezést sportoló volt. Az elnökség tiszteletdíjat adományozott Tóth Ferenc (birkózó), Jenei Károly (kerékpáros) versenyzőknek. A Jó tanuló, jó sportoló címet a fiúk közül Tóth János ifjúsági magyar bajnok birkózó nyerte el. Tiszteletdíjat kapott még a fiatalok közül Majoros László válogatott atléta és Ondó István birkózó.

Lipcsei Irén válogatott atléta. A Jó tanuló, jó sportoló címet járó tiszteletdíjat Nagy Judit, a női röplabdacsapat tagja, a Tóth Árpád Gimnázium tanulója érdemelte ki. Tiszteletdíjban részesült még Szarvas Anikó kézilabdázó és Szilágyi Katalin kosáros.

A DMVSC legsportszerűbb és legeredményesebb felnőtt férfi versenyzője az elmúlt évben Varga László súlyemelő olimpiakön Európa-bajnoki helyezést sportoló volt. Az elnökség tiszteletdíjat adományozott Tóth Ferenc (birkózó), Jenei Károly (kerékpáros) versenyzőknek. A Jó tanuló, jó sportoló címet a fiúk közül Tóth János ifjúsági magyar bajnok birkózó nyerte el. Tiszteletdíjat kapott még a fiatalok közül Majoros László válogatott atléta és Ondó István birkózó.

Hozzászólások

A jutalmak és tiszteletdíjak átadása után megkezdődött a beszámoló fölötti vita. A hozzászólók — Kiss János, Volosinszky János, Vászín Péter, Juhász Karácsony, Nagy Attila, dr. Hargittai Gábor, Máthé Zsuzsanna, Polgár Sándor, Kiss László és Vojtha László — az egyes szakosztályok életéről, eredményeiről, gondjairól szöveltek.

Felszólalt a vitában Fülöp János, a megyei pártbizottság titkára is. Fülöp János részletesen elemezte a megye tömeg- és versenysportjának helyzetét az MSZMP Politikai Bizottságának 1979. évi sportpolitikai határozata alapján. Megállapította, hogy az ötödik ötéves terv második felében jelentős fejlődésről tanúskodik megyénk sportmozgalma. Az egyesületi fúziók — a DMVSC és a DUSE — létrejötte a minőségi sport fejlődésének kedvező feltételeit teremtették meg. Két év rövid idő, de az eredmények egyértelműen igazolták az egyesületi fúziók elhatározó döntéseinek helyességét. Soha nem volt annyi élvonalbeli NB I-es csapat Debrecennek és a megyének mint jelenleg. Orvendetesen megnőtt a válogatott keretekben levő Hajdú-Bihar megyei sportolók száma, jelentős nemzetközi sikereket is elérték élsportolónk.

Fülöp János ezt követően Debrecen és a megye sportlétesítmény-hálózatának dinamikus fejlődését méltatta. Az egyesületek bázis szervezői közös összefogással értékes sportlétesítményeket hoztak létre.

Befejezésül az utánpótlás-nevelés fontosságáról szövel a megyei pártbizottság titkára, méltatva a Debreceni Sportiskola elmúlt évi eredményeit. Végül hangsúlyozta, hogy örömmel állapítható meg, hogy megérték annak a feltételei, hogy Debrecennek kiemelt sportegyesülete legyen.

Orbanovics József, az MSZMP KB munkatársra kifejezte, hogy nagyon fontos dolog, hogy vidéken olyan egyesületek legyenek, amelyek méltó riválisai a nagy fővárosi kluboknak. A DMVSC, noha fiatal klubnak tekinthető, már is az ország nagy klubjai sorába emelkedett. Az egyesület számára olyan fiatal sportolóval rendelkezik, akik rövid időn belül jelentős szerepet játszanak majd a nemzetközi sportéletben. A jövőben azt várják az ország sportvezetői a DMVSC-től, hogy neveljen minél több válogatott, nemzetközi porondon is sikeresen helytálló sportolót.

Befejezésül a küldöttek megválasztották az egyesület tisztségviselőit. A klub életét 27 tagú elnökség irányítja. Az egyesület elnöke Bartha János, alelnökei Fiák László, Fülöp Kornél, Gál József, Elkán Károly, Kulcsár József, Nagy Géza, Szabó István, Seres György. A klub ügyvezetői teendőinek ellátására továbbra is Milbik Kálmán kapott megbízást. Az egyesület ügyvezető elnökhelyettesei Kiss Tibor és Zárnai László.

DMVSC-NYVSSC

Minden bizonnyal telt ház fogadja ma délután fél 3-kor a nagyterdei stadionban a debreceni és a nyíregyházi labdarúgókat. A jegyek nagy része elővételben elkel, Nyíregyházáról több ezer szurkoló érkezik. A szabócskai megyeszékhelyről külön autóbusszal jönnek a rendkívül fanatikus nyíregyházi szurkolók, hogy biztassák kedvenceiket a nagyterdei stadionban.

A DMVSC házatáján érthetően nagy volt az öröm a hét elején, hiszen az együttes az egyik bajnokjelölt otthonában, Székesfehérvárott diadalmaskodott. A hét második felében már természetesen a mai mérkőzés esélyeit latolgatták a játékosok. A csapatot futi a visszavágás vágya, a DMVSC labdarúgói jól emlékeznek még arra, hogy milyen balszerencsés körülmények között vesztek össze Nyíregyházán. A DMVSC lényegesen többet támadott akkor, kapufát lőtt Bartha, és három nagy helyzet is kihaszalálhatóan maradt Szendrei kapuja előtt. Egy nyíregyházi ellentámadás viszont góllal végződött.

A mai összecsapáson nagy taktikai csata várható, a Nyíregyháza idegenben is jól szerepelt eddig, tömör védekezésből indított, kontratámadásai sok gondot okoztak az otthon játszó csapatok védelmének. Mindezek ellenére a debreceni szurkolók azt várják, hogy kedvenceik itthon tartják mindkét bajnoki pontot.

KÉZILABDA

A férfi kézilabda MNK döntőjének B-csoportjában pénteken Debrecenben rendezték meg a D. Dózsa-Tatabánya összecsapást. A vendégek a második játékrészben ledolgozták félidei hátrányukat, s megérdemelten négygólos győzelmet arattak a sok ziccert hibázó belügyiek ellen.

Tatabánya-D. Dózsa 23-19 (9-10)

Városi sportcsarnok, 600 néző, vezette Granjean és Karsai.

D. Dózsa: Hoffmann — Homovics 2, Kordás 4, Péter 1, Nagy, Molnár 8 (6), Menyhart 2 — csere: Garzó 1, Kormos 1, Kasku és Horváth.

A Tatabányából Kontra (10) dobta a legtöbb gólt. A debreceniek a következő fordulóban vasárnap a Csepel ellen mérkőznek a fővárosban.

A játékosok közül Sziggyártó még változatlanul sérült, Kerekes is pihent a hétvégén, de játékára számít Kovács Ferenc vezető edző. A DMVSC az alábbi összeállításban kezd:

Szűcs I. — Kiss, Garamvölgyi (Szigeti), Szűcs J., Fodor — Sallai, Menyhart, Földi — Bartha, Kerekes, Jankovics. A mérkőzésen Győri bíráskodik.

A forduló további párosítása: Csepel—Újpest, Zalaegerszeg—Ferenctúros, Vasas—Pécsi MSC, Volán—DVTK, Békéscsaba—Videoon, Kaposvár—Rába ETO. A Bp. Honvéd—Dunaújváros találkozót már pénteken lejátézták, az MTK-VM—Tatabánya mérkőzést pedig vasárnap bonyolítják le.

A Hajdú-Bihar megyei NB II-es csapatok közül a DUSE Debrecenben játszik az egyetemi sporttelepen vasárnap a Gyula együttesével. A D. Kinizsi Gyöngyösön, a Hajdú-böszörményi Bocskai pedig Kazincbarcikán vendégszerel.

A mai összecsapáson nagy taktikai csata várható, a Nyíregyháza idegenben is jól szerepelt eddig, tömör védekezésből indított, kontratámadásai sok gondot okoztak az otthon játszó csapatok védelmének. Mindezek ellenére a debreceni szurkolók azt várják, hogy kedvenceik itthon tartják mindkét bajnoki pontot.

Bp. Honvéd—Dunaújvárosi Kohász 5-1 (2-0)

Kispest, 3000 néző, v.: Urbán

Góllövők: Kozma (2), Kuti, Dajka, Kerepeczki, illetve Magyar

Végig a Honvéd irányította a játékot az öklökl iramúnak egyáltalán nem nevezhető találkozó. Úgy tűnt, hogy a kieső helyen tanágyó Dunaújváros eleve beletörődött a vereségbe.

Szombaton délután és vasárnap délelőtt négy-négy mérkőzést rendeznek a debreceni városi sportcsarnokban a női kézilabda vidékbajnokságot. A legjobb vidéki együttesek tornája jó erőfelmérés a bajnoki rajt előtt, a szurkolók számára pedig összehasonlítható alap: vajon hol tartanak a DMVSC vetélytársai az NB I-es felkészülésben. A vidékbajnokság állása:

1. Bakony V.	4 4 0 0 83-88 8
2. Tatabánya	4 3 0 1 75-64 6
3. Győr	4 2 0 2 86-72 4
4. Dunaújváros	4 2 0 2 79-83 4
5. Borsodi B.	4 2 0 2 73-80 4
6. Békéscsaba	4 1 0 3 76-81 2
7. DMVSC	4 1 0 3 75-82 2
8. Eger	4 1 0 3 68-85 2

A NŐI RÖPLABDA NB I 9-16 helyezett pénteken Szombathelyen játszották le az Sz. Haladás—DMVSC találkozót. A debreceniek nagy csatában 3:2 arányban nyertek, s megszerezték első NB I-es győzelmüket. Visszavágás vasárnap a Vágóhid utcai csarnokban.

Hét végi sportműsor

Március 14., szombat

Atlétika
Nagyterdei (Köztemető melletti erdőrezs), 14: Középszintűek mezefutó-bajnoksága.

Kézilabda
Városi sportcsarnok, 15: Eger-Bakony V., — 16:15: Győr-Borsodi B., — 17:30: Békéscsaba-Tatabánya, — 18:45: DMVSC-Dunaújváros. A női vidékbajnokság ötödik fordulója. — Hajdúszoboszló, 15: H. Gázláng-Nagyvárad. Eptók. Barátságos férfi nemzetközi.

Labdarúgás
Nagyterdei stadion, 14:30: DMVSC-Nyíregyházi VSSC (Győri, Drigán, Nemeth). NB I-es bajnoki mérkőzés. — DMVSC-pálya (Oláh G. u.), 14:45: DMVSC-NYVSSC (Szávó). NB I. ifjúsági.

Március 15., vasárnap

Asztalitenisz
Püspökkladányi Járasi CSB. Nők: Püspökkladány-Biharnagybajom (9). — Férfiak: Nagyrábé-Földes (10), Sáp-Kaba II. (10), Nagyhégyes-Báránd (10).

Birkózás
DMVSC munkacsarnoka, 10: A tehetségkutató verseny második fordulója. — Püspökkladány, Zolja tornaterme, 10: Országos uttoró B. szabadfogású egyéni verseny.

Kézilabda
Városi sportcsarnok, 8: Bakony V.—Győr. — 9:15: Dunaújváros-Békéscsaba, — 10:30: Tatabánya—DMVSC, — 11:45: Borsodi B.—Eger. Női vidékbajnokság.

Kosárlabda
DMVSC Vágóhid utcai sportcsarnoka, 11: DMVSC—MEAF. Női NB II.

Labdarúgás
Egyetemi sporttelep, 14:30: D. Universitas—Gyulai SE (Kurmál). NB II — Gázvezeték utcai pálya, 10: D. Volán—Hajdúdorog (Mák, Bak, Bede). Megyei

bajnoki. — Böszörményi úti (volt DASE) pálya, 11: DUSE—Kazincbarcika (NB-szerű, Papp Cs.), — 12:30: DUSE—KVSE (NB-s ifjúsági, Vincke).

Videkén, Megyei bajnokság (14:30-16:00): Sárétdudvari—Devecse (Veress, Szmolár, Gőz), Újszentmargita—Hajdúnánás (Lófia, Marosvári, Szabó), Nagyrábé—Hajdúszoboszló (Juhász, Antal, Vezendi), Csökmő—Hajdú Vasas (Nagy J., Könyű, Turli), Berettyóújfalui—Körösszegapát (Szahmári, Szilvási, Nemeth V.), Báránd—Létavértes (Nyéki, Cseh, Nemeth J.), Balmazújváros—Nádudvar (szabolcsi Jv., Sári, Hegedűs), Püspökkladány—Nyíradony (Hunyadi, Kiss L.). — Járasi bajnokságok, Debreceni Járás (14:30): Hajdúhadházi—Józsa, Tiszecsége—Sáránd, Hajdúbagos—Hosszaspályi, Hajdúsámson—Miképeles, Polgár-Nyírcsaba—Egyek—Monostoripályi, Ujléta—Bagamér, Nyírábrány—Fülöp, Görbénháza—Nyírmartonfalva, Almásd—Kokad, — Berettyóújfalui Járás (14:30): Szentpéterszeg—Tépe, Körösszakál—Pocsaj, Mezősas—Bihar-keresztes, Zsáka—Kismarja, Komádi—Konyár, Hencida—Berékbozsórmény, Esztár—Magyar-homog, — Sáréti Kupa (15): Kaba—Szerp, Biharnagybajom—Nagyhegyes, Földes—Hajdúszóvát. — Megyei serdülőbajnokság. I. csoport (B-kategória) 9. A-kat. 10:30: Püspökkladány—Balmazújváros, Nádudvar—Berettyóújfalui, Hajdú Vasas—D. Kinizsi, Hajdúszoboszló—DMVSC (Gázláng-pálya), Hajdúbozsórmény—DUSE. — II. csoport (10): Sárétdudvari—Csökmő, Nagyrábé—Devecse, Nyíradony—D. Volán, Létavértes—Hajdúdorog, Körösszegapát—Hajdúnánás, Újszentmargita—Báránd (10:30).

Röplabda
Vágóhid utcai csarnok, 9: DMVSC—Szombathely. Női NB I.

Sakk
Kaba, cukorgyár, 9: Járasi CSB.

Tollaslabda
Ybl tornaterme, 9: Megyei feladott egyéni bajnokság.

